

KÖSZÖNTŐ

E Virgilio rispuose: „Voi credete
forse che siamo esperti d’esto loco;
ma noi siam peregrin come voi siete.
Dianzi venimmo, innanzi a voi un poco,
per altra via, che fu sì aspra e forte,
che lo salire omai ne parrà gioco”.

(Purgatorio, II, 61–66)

Dr. Király Erzsébet, nyugalmazott egyetemi tanár, professor emeritus hetvenöt éves. Erzsike – ahogy nevezte, és nevezi ma is mindenki a Tanszéken elsőéves kora óta – számomra is Erzsike volt mindig, és az is marad. Már egyetemi tanulmányai kezdetén kitűnt évfolyamából élénk érdeklődésével, tudásvágyával, a művészetek iránti veleszületett érzékenységgel, az általános emberi kultúra iránti vonzódásával, társai megbecsülésével és csodálatra méltó akaraterejével.

Vasútimunkás-családból származik. Magának kellett megteremtenie saját kulturális háttérét, és ezt teljes sikerrel valósította meg. Kiváló minősítéssel végezte el az egyetemet, s noha ezután két évig általános iskolában tanított, kapcsolata a Tanszékkal nem szakadt meg. 1961-ben sikerült tanársegédként felvenni, azóta pályája egyenletesen ívelt felfelé, és elérte az egyetemi oktatói hivatás legmagasabb csúcsát, a professzori kinevezést. Nyugdíjba vonulásakor Egyetemi Tanácsunk a „professor emeritus” címet adományozta neki oktatói és tudományos tevékenysége elismeréseként.

Pedig igen nehéz és rögzös utat járt be. Minden akaraterejére szüksége volt, hogy több súlyos betegsége ellenére se roppanjon össze, ám ő állandóan megújult, és folytatta tovább oktatói és kutatói tevékenységét, amelyet mindig is valóságos lételemének tekintett, s tekint ma is.

Oktatói munkájának egyik legfontosabb vonása a hallgatók szeretete és tisztelete. Mindig arra törekedett, hogy kövesse az italianisztika legmodernebb eredményeit, s azt beépítse egyetemi órái anyagába: ösztöndíjas útjait erre is használta, nemcsak a saját kutatásai céljára. Hallgatóival szemben igényes, ugyanakkor nagyon sok segítséget nyújt, még betegségei alatt is igen sokszor fogadta őket otthonában konzultációra. Színvonalas szakdolgozatok és doktori disszertációk születtek irányításával.

Sokrétű kutatói tevékenységéből külön ki kell emelnem a régi magyar irodalom kutatóival, a REBAKUCS-csal (Reneszánsz-Barokk Kutatócso-

KÖSZÖNTŐ

port) való együttműködését, amely elsősorban Zrínyi Miklós, valamint Zrínyi és Torquato Tasso munkásságának összehasonlító elemzésében teljesebben ki. Tasso-kutatásai önmagában véve igen fontosak, mint ahogy ezzel összefüggő, az olasz reneszánsz és barokk epikával kapcsolatos munkássága is. Kiváló áttekintéssel rendelkezik az olasz irodalomtörténet más korszakait illetően is, különösen a középkori irodalom, Giacomo Leopardi, valamint a XX. század egyes írói és költői vonatkozásában. Költői, műfordítói képességei szintén figyelemre méltóak.

E rövid méltatásban sajnos nincsen hely tudományos eredményeinek részletes elemzésére és ismertetésére. Meggyőződéssel hisszük, reméljük, hogy tudományos és oktatási tevékenysége újjászületésének lehetünk tanúi, és hamarosan elolvashatjuk Tasso-kutatásainak összegyűjtött eredményeit, valamint Dantéval kapcsolatos újabb tanulmányait, és egyáltalán mindazt, amit még hozzá tudunk tenni a magyar italianisztikához. Mostani születésnapján ezúton is kívánunk neki ehhez erőt és jó egészséget!

Sallay Géza
professor emeritus